

- 2) Vai, lai atbildētu uz iepriekšējo jautājumu, nozīme ir tam, ka ieinteresētajai personai bija iespēja lūgt SvB noslēgt vienošanos Regulas Nr. 1408/71 17. panta izpratnē?

⁽¹⁾ *Algemene Kinderbijslagwet* (Likums par ģimenes pabalstu vispārīgo sistēmu).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Línea Directa Aseguradora S.A./Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Lieta C-100/18)

(2018/C 161/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Línea Directa Aseguradora S.A.

Atbildētāja: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību ⁽¹⁾ 3. pantam ir pretrunā interpretācija, saskaņā ar kuru obligātās apdrošināšanas segumā iekļauj apstādināta transportlīdzekļa aizdegšanās dēļ radītos zaudējumus, ja ugunsgrēks ir izcēlies transportlīdzekļa pārvietošanās funkcijai nepieciešamajos mehānismos?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noraidoša, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. pantam ir pretrunā interpretācija, saskaņā ar kuru obligātās apdrošināšanas segumā iekļauj transportlīdzekļa aizdegšanās dēļ radītos zaudējumus, ja izraisīto ugunsgrēku nevar saistīt ar iepriekšēju pārvietošanos un tādējādi nevar konstatēt tā saikni ar ceļu satiksmi?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noraidoša, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. pantam ir pretrunā interpretācija, saskaņā ar kuru obligātās apdrošināšanas segumā iekļauj transportlīdzekļa aizdegšanās dēļ radītos zaudējumus, ja transportlīdzeklis bija novietots slēgtā privātā garāžā?

⁽¹⁾ OV 2009, L 263, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. februārī iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Spānija) – Domingo Sánchez Ruiz/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Lieta C-103/18)

(2018/C 161/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Domingo Sánchez Ruiz*

Atbildētāja: *Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda situācija, kāda aprakstīta šajā lietā (kad publiskā sektora darba devējs neievēro tiesību aktos noteiktos termiņus un tādējādi pieļauj secīgus, uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus vai saglabā uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma raksturu, mainot amatā iecelšanas veidu no palīgpersonāla uz pagaidu darbinieku vai aizvietojošo personālu), ir uzskatāma par ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, veicot secīgu iecelšanu amatā un līdz ar to – par Direktīvā 1999/70/EK ⁽¹⁾ ietvertā pamatnolīguma 5. klauzulā aprakstīto gadījumu?
- 2) Vai Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Direktīvas 1999/70/[EK] pielikumā, noteikumi kopsakarā ar efektivitātes principu ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts procesuālo tiesību normas, saskaņā ar kurām noteikta laika darba ņēmējam ir aktīvi jāīsteno tiesības iesniegt pārsūdzību vai celt prasību (saistībā ar visām secīgajām iecelšanām amatā un nodarbinātības izbeigšanu), lai tā un tikai tā varētu izmantot Kopienų direktīvā paredzēto aizsardzību un pieprasīt tiesības, kas tam ir piešķirtas Savienības tiesību sistēmā?
- 3) Ņemot vērā, ka publiskajā sektorā, sniedzot būtiskus pakalpojumus, vajadzība aizpildīt vakances un aizvietot saslīmušos, atvaļinājumā esošos darbiniekus [...] principā ir “pastāvīga”, un to, ka ir jāprecizē jēdziens “objektīvs iemesls”, kas pamatotu pagaidu nodarbināšanu:
 - a) Vai tas, ka pagaidu darbinieks bez iespējas nodibināt ilgstošas nodarbinātības attiecības vienu pēc otra slēdz secīgus līgumus par pagaidu aizvietošanu, strādājot visas vai gandrīz visas dienas gadā, pamatojoties uz secīgām iecelšanām amatā/aicinājumiem, kas ar nemainīgu nepārtrauktību izstiepjas gadu garumā, lai gan vienmēr tiek izpildīts nosacījums, pamatojoties uz kuru tas ir ticis nodarbināts, būtu pretrunā Direktīvai 1999/70/EK (5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunktam) un līdz ar to – tam nebūtu objektīva iemesla?
 - b) Vai ir jāuzskata, ka runa ir par pastāvīgu, nevis pagaidu vajadzību, kura tādējādi nav “objektīvs iemesls” 5. klauzulas 1. [punkta] a) [apakšpunkta] izpratnē, ņemot vērā gan iepriekš minētos faktorus, proti, neskaitāmas iecelšanas amatā un aicinājumus, kas izstiepjas gadu garumā, gan strukturālas nepilnības, kas atspoguļojas uz noteiktu laiku slēgto darba līgumu proporcijā attiecīgajā sektorā [un/vai tajā], ka šīs vajadzības vienmēr, kā likums, tiek segtas, izmantojot pagaidu darbiniekus, kļūstot par pastāvīgu un būtisku elementu publisko pakalpojumu jomā?
 - c) Vai arī var uzskatīt, ka, lai noteiktu atbilstošās pagaidu nodarbinātības termiņu robežas, ir jāņem vērā tikai noteikuma, kas ir šo pagaidu darbinieku izmantošanas pamatā, teksts, saskaņā ar kuru tos var iecelt amatā vajadzības, steidzamības apsvērumu dēļ vai pagaidu, īslaicīga vai ārkārtas rakstura programmu īstenošanai, tātad, lai pastāvētu objektīvs iemesls, šādi šo darbinieku izmantošanai galu galā ir jāatbilst šiem izņēmuma nosacījumiem, un tā tiem vairs neatbilst, kļūstot par ļaunprātīgu izmantošanu, ja tā vairs nav neregulāra, gadījuma rakstura un apstākļu nosacīta?
- 4) Vai Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ietvertajam pamatnolīgumam atbilst tas, ka par objektīvu iemeslu secīgai darba līgumu slēgšanai un pagarināšanai ar pagaidu štata informātikas speciālistiem tiek uzskatīti vajadzības, steidzamības apsvērumi vai pagaidu, īslaicīga vai ārkārtas rakstura programmu īstenošana, ja šie publiskā sektora darbinieki pastāvīgi un nepārtraukti veic pastāvīgo štata darbinieku parastos pienākumus, nodarbinātības valsts pārvaldes iestādei nenosakot šo amatā iecelšanu maksimālo termiņu un neizpildot tiesību aktos noteikto pienākumu šīs vajadzības segt un darba vietas aizpildīt ar pastāvīgajiem ierēdņiem, kā arī neieviešot citus līdzvērtīgus pasākumus, lai novērstu un nepieļautu secīgu, uz noteiktu laiku dibinātu nodarbinātības attiecību ļaunprātīgu izmantošanu, pagarinot darba līgumus ar pagaidu štata informātikas speciālistiem uz laikposmiem, kas šajā gadījumā sasniedz 17 gadus nepārtraukta darba?
- 5) Vai Pamatnolīgumam par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Direktīvas 1999/70/[EK] pielikumā, un Tiesas saistībā ar to veiktajai interpretācijai atbilst *Tribunal Supremo* [Augstākās tiesas] judikatūra, kurā, ņemot vērā citus kritērijus, tas, ka pastāv objektīvs iemesls, ir atzīts, pamatojoties uz kritēriju, vai ir ievērots amatā iecelšanas pamatojums un līdz ar to – saistošie termiņi, vai arī ir noteikts, ka, ņemot vērā dažādo tiesisko regulējumu, piekļuves amatam sistēmu un pašu pastāvīgo ierēdņu funkciju pildīšanas pastāvīgumu pretstatā pagaidu ierēdņu darba pagaidu raksturam, šos pagaidu darbiniekus nav iespējams salīdzināt ar pastāvīgajiem ierēdņiem?

- 6) Ja valsts tiesa ir konstatējusi tādu secīgu publiskā sektora pagaidu aizstājoša štata darbinieka darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu SERMAS dienestā, kas ir paredzēti, lai apmierinātu pastāvīgās un strukturālās vajadzības sniegt pastāvīgo štata ierēdņu pakalpojumus, vai, ņemot vērā, ka valsts tiesību sistēmā nav efektīvu līdzekļu, lai novērstu šādu ļaunprātīgu izmantošanu un likvidētu Kopienas tiesību normas pārkāpuma sekas, Direktīvā 1999/70/EK ietvertā pamatnolīguma 5. klauzula ir interpretējama tādejādi, ka atbilstoši tai valsts tiesai ir jāveic efektīvi un atturoši pasākumi, lai nodrošinātu pamatnolīguma lietderīgo iedarbību, un līdz ar to – jāsoda par šo ļaunprātīgo izmantošanu un jālikvidē minētās Eiropas [Savienības] tiesību normas pārkāpuma sekas, nepiemērojot valsts tiesību normu, kura to liedz darīt?

Ja atbilde būtu apstiprinoša, kā arī ņemot vērā, Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 14. septembra sprieduma apvienotajās lietās C-184/15 un C-197/15 ⁽²⁾ 41. punktā nospriesto:

- Vai Direktīvas 1999/70/EK mērķiem – kā pasākums secīgu noteikta laika darba līgumu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai un sodīšanai, un Savienības tiesību pārkāpuma seku likvidēšanai – atbilstu pagaidu aizvietošanas štata darbinieku/palīgpersonāla/aizstājoša personāla nodarbinātības attiecību pārveidošana par ilgstošām nodarbinātības attiecībām, pārkvalificējot šos darbiniekus par pastāvīgajiem vai uz nenoteiktu laiku amatā ieceltiem publiskā sektora darbiniekiem, nodrošinot tiem tādu pat nodarbinātības noturīgumu, kāds ir salīdzināmiem pastāvīgajiem štata ierēdņiem?
- 7) Vai secīgu noteikta laika darba līgumu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā pagaidu aizstājošo štata personāla nodarbinātības attiecību pārveidošana par pastāvīgām vai uz nenoteiktu laiku nodibinātām nodarbinātības attiecībām ir uzskatāma par tādu, kas atbilst Direktīvas 1999/70/EK un tajā ietvertā pamatnolīguma mērķiem, tikai tad, ja pagaidu štata darbiniekam, attiecībā pret kuru ir notikusi ļaunprātīga izmantošana, ir nodrošināti tādi paši darba apstākļi kā pastāvīgajiem darbiniekiem (saistībā ar sociālo nodrošinājumu, paaugstināšanu amatā, vakanto amatu aizpildīšanu, profesionālo apmācību, atvaļinājumiem, administratīvo statusu, licencēm un atļaujām, pensiju iemaksām un darba tiesisko attiecību izbeigšanu, kā arī dalību konkursos, kuri tiek rīkoti vakanto amatu aizpildīšanai un paaugstināšanai amatā), pamatojoties uz amata pastāvīguma un tā ieņemšanas principiem, ar visām tādām pašām saistītajām tiesībām un pienākumiem, kādi ir pastāvīgajiem štata informātikas speciālistiem?
- 8) Vai saskaņā ar Savienības tiesībām tādos apstākļos kā šeit aprakstītie ir jāpārskata galīgie tiesu nolēmumi/administratīvie akti, ja ir izpildīti četri spriedumā *Kühne & Heitz NV* (C-453/00, 2004. gada 13. janvāris) ⁽³⁾ minētie nosacījumi: 1) atbilstoši Spānijas tiesībām valsts pārvaldes iestādēm un tiesām ir iespēja pārskatīt šos nolēmumus, tomēr ar iepriekš minētajiem ierobežojumiem, kas ļoti apgrūtina vai padara šādu pārskatīšanu neiespējamu; 2) attiecīgie nolēmumi ir kļuvuši galīgi valsts pēdējās instances tiesas sprieduma rezultātā; 3) minētais spriedums ir pamatots ar tādu Kopienas tiesību interpretāciju, kas nesaskan ar Tiesas judikatūru un ir sniegta, iepriekš nevēršoties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem; un [4)] ieinteresētā persona ir vērsusies pārvaldes iestādē tūlīt pēc tam, kad ir uzzinājusi par minēto judikatūru?
- 9) Vai valsts tiesas – kā Eiropas tiesas, kurām ir jānodrošina Savienības tiesību pilnīga īstenošana dalībvalstīs, var un tām ir jāpieprasa un jāliek dalībvalstu pārvaldes iestādēm, lai tās savu kompetenču ietvaros pieņem attiecīgus noteikumus nolūkā atcelt valsts tiesību normas, kuras neatbilst Savienības tiesībām kopumā un, konkrēti, Direktīvai 1999/70/EK un tajā ietvertajam pamatnolīgumam?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 17, 43. lpp.).

⁽²⁾ Spriedums, 2016. gada 14. septembris, *Martínez Andrés y Castrejuna López* (C-184/15 y C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Spriedums, 2004. gada 13. janvāris, *Kühne & Heitz* (C-453/00, EU:C:2004:17).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado

(Lieta C-105/18)

(2018/C 161/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo